

ISSN 1561-6908

**Економіка:
проблеми теорії та
практики**

Збірник наукових праць

Випуск 262

Том VII

Позичайло О.О.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ЗА ДОПОМОГОЮ ПРОВЕДЕННЯ DEA АНАЛІЗУ1639

Том VII

Ткаченко Л.В.

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПОСЛУГ
ЗА РАХУНОК ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЙ ІННОВАЦІЙ
ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ1646

Фіронова В.М.

ЗАКОНОДАВЧИЙ МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРО-
ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ КОРПОРАТИВНОГО
УПРАВЛІННЯ В БАНКАХ1650

Литай Д.С., Хильская И.И.

АНАЛІЗ РЫНКА ОПТОВОЙ ТОРГОВЛИ В УКРАЇНЕ1655

Пасарюк З.О., Рогозевич К.І.

РОЛЬ КЕРІВНИКА В СУЧАСНІЙ ДІЛОВІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ1658

Денясюк Я.В., Мішеніна Н.В.

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ БАНКІВСЬКОГО
КРЕДИТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ1663

Свиствен Л.А., Ельвіх Ю.О.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ КРЕДИТУВАННЯ
БУДІВНИЦТВА ЖИТЛА ДЛЯ МОЛОДІ1672

Буханова Т.В., Охінько О.В.

КЕРУВАННЯ ЯКІСТЮ ЯК МАРКЕТИНГОВИЙ АСПЕКТ ПІДВИ-
ЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ
ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ1682

Матюшенко О.І.

ПРОБЛЕМАТИКА КЛАСИФІКАЦІЇ ВИДІВ ВАРТОСТІ
ПІДПРИЄМСТВА1692

Біломісний О.М., Сидоренко М.Ю.

РИНОК ПРАЦІ В УКРАЇНІ: НАСЛІДКИ ФІНАНСОВО – ЕКОНО-
МІЧНОЇ КРИЗИ1702

Новицька Т.Ю., Свечкіна А.А.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ
КОРПОРАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА1711

Новицька В.Ю., Свечкіна А.А.

РОЛЬ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ1717

Рузмайкіна І.В.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ ЦІЛЕПОКЛАДАННЯ В УПРАВ-
ЛІННІ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ1724

Донська Д.Б.

АНТИКРИЗОВИЙ РОЗВИТОК ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА
НА ОСНОВІ ІПОТЕКИ1735

Коронівський П.О., Підкаміньський П.М., Овод Л.В.

СТРАТЕГІЧНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК1743

Лебеденко О.В.

ОРГАНІЧНЕ ЗЕМЛЕРОБСТВО ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО
ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ1749

Халатур С.М.

«ОБґРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ
МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ЯКОСТІ ПРИ ВИРОБНИЦТВІ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ»1754

Ткаченко А.С., Голобородько А.Ю.

ОБЗОР ОПТОВОЙ ТОРГОВЛИ УКРАЇНИ1765

Бизянов Е.Е., Калинин Г.В.

МЕТОДИ НЕЧІТКОЇ МАТЕМАТИКИ В ПРОГНОЗУВАННІ
РЕЗУЛЬТАТІВ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВА1768

Гришко С.В., Уварова Е.С.

УПРАВЛЕНИЕ ОБОРОТНЫМИ СРЕДСТВАМИ НА ОСНОВЕ
QRS-АНАЛИЗА1775

Краснокутская Н.С.

ОПТИМИЗАЦИЯ СТРУКТУРЫ ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ1782

Біда К.П., Голобородько А.Ю.

РОЛЬ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ
РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ1788

Маркова Л.Г., Перстятко А.В., Топчій М.М.

СИСТЕМА АКЦИЗНОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ
ТА ЇЇ РОЗВИТОК1791

Мішеніна Н.В., Денисюк Я.В.
Сумський державний університет

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Анотація. У статті розкрито особливості сучасного банківського кредитування підприємств різноманітних сфер діяльності та визначено шляхи його удосконалення і модернізації.

Ключові слова: банківське кредитування, кредитна система, кредитний портфель, заборгованість за кредитами, кредитування АПК, кредитування малого бізнесу, кредитування корпоративних клієнтів.

I. Вступ.

В Україні позитивні функції кредиту реалізуються далеко не повністю. Цьому заважає недорозвиненість ринкових відносин. Зокрема тільки розпочався процес формування ринку позичкових капіталів, не завершено процес децентралізації та децентралізації економіки, робота комерційних банків з кредитними портфелями ще не відповідає ринковим принципам. Регульовальна роль кредиту ускладнюється також унаслідок економічної кризи та інфляційних процесів. Високий рівень інфляції орієнтує комерційні структури на інвестиції в торгівлю, посередницьку діяльність та в такі проекти, що гарантують швидкий оборот капіталу і високу норму прибутку, тобто в галузі з високою ймовірністю втрати вкладених коштів. З одного боку, це погіршує якість кредитного портфеля банків, збільшуючи частку ризикованих кредитів з іншого - дає суб'єктам альтернативної економіки можливість легкої компенсації високих ставок процента за позичені кошти в разі успішного здійснення проекту. За таких умов „переливання” позичкових капіталів на вільній конкурентній основі значною мірою сповільнюється і мало сприяє вирівнюванню норми прибутку в різних галузях. Крім того, в результаті активного впливу чинників фінансової кризи кредитну систему депо паралізувало. І тому проблема суттєвої модернізації діючої кредитної системи або створення нової є пріоритетною, оскільки від її вирішення залежить банківська система України.

Теоретичне опрацювання цих питань дасть змогу оптимізувати зусилля з управління банківською системою, в тому числі ті, які належать до сфери кредитування.

Про велику значимість удосконалення сфери кредитування суб'єктів господарювання для забезпечення ефективного функціонування і розвитку банківської системи свідчить значний інтерес до цієї проблеми вітчизняних і зарубіжних науковців (М.Д. Алексєнко [1], І.О. Бланк [2], М.Р. Ковбасюк [3], В.Д. Лаврін [4], В.І. Мішенко [5], А.М. Мороз [6], М.І Савлук [6] та ін.). Водночас зазначається ще недостатньо висвітленою низка питань, які стосуються удоскона-

лення сфери банківського кредитування на рівні окремих суб'єктів господарювання, зокрема особливості кредитування підприємств різноманітних сфер діяльності.

II. Постановлення завдання.

Мета дослідження полягає в дослідженні шляхів і методів реформування системи банківського кредитування підприємств України.

III. Результати.

Система банківського кредитування представляє собою модель, що відповідає характеру ринкових відносин, переходу від централізованих до децентралізованих методів кредитування економічних суб'єктів. Вона охоплює принципи, об'єкти та методи кредитування, механізми надання та погашення позик, а також банківський контроль в процесі кредитування [6].

Однак сьогодні комерційні банки здебільшого так і не повернулися обличчям до реального сектора економіки України, що значною мірою зумовлено як їхньою неготовністю надавати великі й довгострокові кредити, так і нестійкістю функціонування виробничих підприємств, відсутністю реальних структурних перетворень у вітчизняній економіці, а отже — високими кредитними ризиками.

Для отримання детальної характеристики сучасної кредитної системи проведемо її аналіз на прикладі динаміки видачі кредитів та зміни процентної ставки на кредити за 1999 – 2009 років.

Таким чином, кредитна активність комерційних банків України протягом 1999-2009 років постійно зростає: заборгованість по кредитах перед банками України зросла з 1,5 млн. грн. на 01.01.99 до 30138 млн. грн. на 01.01.08.

Сучасні тенденції свідчать про підвищення загальної ділової активності в країні, що стало наслідком наявних тенденцій росту ВВП.

Протягом 2008 року кредитний портфель банків України зріс з 21793 млн. грн., до 30138 млн. грн., або на 38,29% (з врахуванням фактору інфляції – 20,26%).

Протягом першого кварталу 2009 року обсяг наданих кредитів продовжував зростати і на кінець березня склав 32543 млн. грн.

Таким чином, переважна частина кредитів припадає на кредити в поточну діяльність суб'єктів господарювання – 9596 млн. грн., значна частка кредитів наданих для фінансування експортно-імпортних операцій клієнтів – 5121 млн. грн. Кредити в інвестиційну діяльність склали лише 1073 млн. грн.

В таблиці 1 представлена динаміка обсягів кредитів, що були надані банками України [7].

Кредити, надані банками України впродовж 1999-2009 років

Таблиця

Дата	Заборгованість по кредитах перед банками України, млн.грн.			Темп росту, %
	Усього	в тому числі у валюті		
		національній	іноземній	
01.01.99	1,5	1,5	0	-
01.01.00	44	42	2	2933,33
01.01.01	536	515	21	1218,18
01.01.02	2973	2614	359	554,66
01.01.03	8471	6173	2298	284,93
01.01.04	11263	7672	3591	132,96
01.01.05	13158	8769	4389	116,83
01.01.06	16640	8727	7913	126,46
01.01.07	21793	9392	12401	130,97
01.01.08	30138	13918	16220	138,29
01.03.09	32543	15673	16870	107,97

На діаграмі представлені обсяги банківських кредитів за напрямками кредитування станом на 01.03.2009 р.(рис.1):

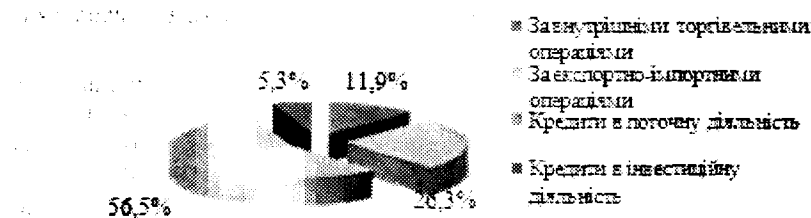

Рис.1 - Структура заборгованості за кредитами, наданими суб'єктам господарювання на 01.03.2009 р.[7]

Така ситуація свідчить, що хоча в економіці України і намітились тенденції росту та деякі інші позитивні зрушення, інвестиційна активність банків залишається слабкою, а переважна частина коштів направляється для фінансування поточних короткострокових потреб суб'єктів господарювання.

На діаграмі представлена динаміка зміни загального обсягу кредитів, наданих суб'єктам господарської діяльності в розрізі строків (рис.2):

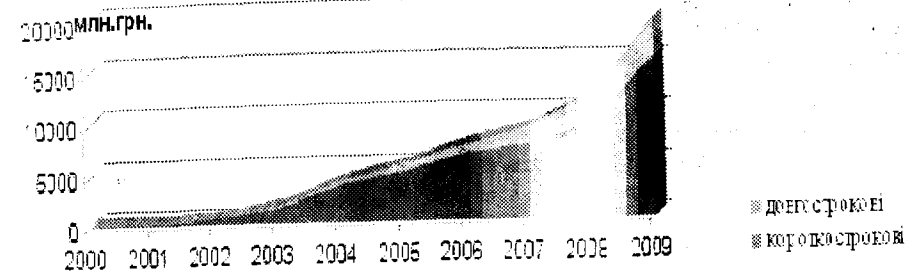

Рис. 2 - Кредитний портфель банків України в розрізі строків кредитів

Виходячи з наведеної інформації переважна частина кредитів, що надаються банками України є короткостроковими, що пояснюється складною економічною ситуацією, нестійкістю політичної ситуації тощо. Проте, деякі позитивні зрушення в економіці України, що намітились в останній час вплинули на певне зростання обсягів довгострокових вкладень банку, що свідчить про появу довіри банкірів до національної економіки і є позитивною тенденцією.

На діаграмі представлена структура заборгованості за кредитами, наданими суб'єктам господарювання станом на 01.03.2009 р.:

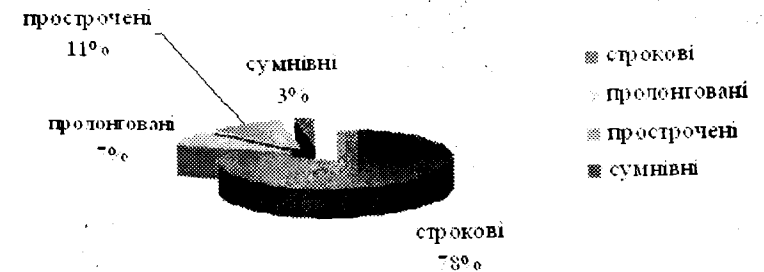

Рис. 3 - Структура заборгованості за кредитами, наданими суб'єктам господарювання на 01.03.2009 р.[7]

Таким чином, переважна частина заборгованості класифікується як строкова – 78,2%. Пролонговані та прострочені кредити складають 18% загальної суми заборгованості.

У 2009 році зростання вимог банків за кредитами суб'єктам господарювання забезпечувалося зростанням заборгованості за кредитами, наданими на операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг та надання послуг підприємцям, на 78,8%, у будівництво – на 53,1%, на виробництво електроенергії, газу та води – на 53,0%, підприємствам транспорту та зв'язку – на 48,6%, у сільське господарство, мисливство та лісове господарство – на 43,8%, у переробну промисловість – на 31,1%, торгівлю, ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку – на 26,6% та в добувну промисловість – на 26,1%.

Слід зазначити, що переважну більшість заборгованості зазначених видів економічної діяльності становила заборгованість за довгостроковими кредитами. У загальному обсязі кредитних вкладень частка заборгованості за кредитами суб'єктам господарювання торгівлі, що були найвагомішими споживачами кредитних ресурсів, знизилася за 2009 р. на 2,7 процентного пункту до 37,2%. Одночасно частка заборгованості за кредитами, наданими сільгосптоваровиробникам, підвищилася з 7,5 до 8,0%, будівництва – з 5,4 до 6,2% та підприємствам транспорту та зв'язку – з 4,0 до 4,3% (рис. 4) [7].

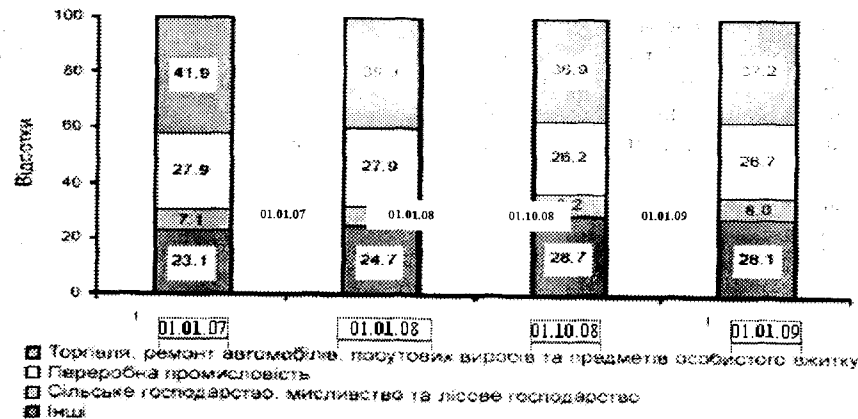

Рис. 4 - Структура вимог банків за кредитами суб'єктам господарювання (за окремими видами економічної діяльності)

У структурі кредитних вкладень за формами власності основну частину (94,3%) становили кредити, надані суб'єктам господарювання з приватною формою власності, заборгованість за якими з початку 2008 року збільшилася на 36,5% (у жовтні – на 2,0%) до 141,3 млрд. грн. Вимоги за кредитами, отриманими державними підприємствами, за цей період зросли на 31,1% (у жовтні –

зменшилися на 2,9%) і на 01.01.2009 р. становили 7,7 млрд. грн. (або 5,1%). Решту 0,8 млрд. грн. (або 0,6%) становили вимоги за кредитами, наданими господарствам з комунальною формою власності [7].

Як вже говорилося вище, найактуальнішою проблемою на сьогодні у сфері банківського кредитування, на наш погляд, є особливості кредитування підприємств різноманітних сфер діяльності.

В даний час попит *сільськогосподарських* товаровиробників на кредитні ресурси не задовольняється повною мірою.

Основними причинами даного стану речей є:

- 1) відсутність ліквідного забезпечення;
- 2) висока плата за користування кредитами, що при нинішньому рівні рентабельності робить залучення кредитів збитковим;
- 3) кризовий або близький до нього стан більшості аграрних підприємств.

Якщо перша причина належить до законодавчої площини, то останні дві потребують додаткового уточнення. Зокрема, існує обернена залежність між відсотковою ставкою та середньою сумою кредитів, взятих господарствами. Однак, мають місце відхилення, які пов'язані, по-перше, із політикою державної компенсації відсоткових ставок, по-друге із рівнем рентабельності активів через цінову кон'юнктуру за конкретні роки.

Виходячи з цього, для підвищення ефективності банківського кредитування та стабілізації фінансового стану сільськогосподарських товаровиробників можна запропонувати наступні заходи: 1) здешевити кредити для підприємств агропромислового комплексу до 5 - 7% річних; 2) механізм визначення процентних ставок за кредит пов'язати з технологічною особливістю здійснення сільськогосподарського виробництва і періодом надходження виручки за реалізовану продукцію; 3) розширити напрямки витрат коштів від часткової компенсації ставок, а саме - використання їх на виплату заробітної плати; 4) за можливість подовжити строки повернення короткострокових кредитів на більш пізні періоди, коли ціни на реалізацію є вищими [8].

З кредитуванням *малого бізнесу* також багато клопоту. Відлякують банки і високі ризики при кредитуванні, і обмежені можливості по забезпеченню цих кредитів. Також заважає освоювати перспективний ринок мікрофінансування відсутність механізмів розділення кредитних ризиків по кредитах малих підприємств. Наприклад, не існує системи гарантії і страхування ризику неповернення по кредитах. Витрати, пов'язані із обігом стягнення на предмет застави, дуже високі.

Для кредитних організацій, на нашу думку, можуть бути ефективні наступні способи вирішення проблем:

* впровадження в банках стандартизованих процедур, що дозволяють знизити собівартість операцій по кредитуванню і скоротити термін розгляду кре-

дитних заявок малих підприємств;

* створення механізмів зниження кредитних ризиків через різні схеми гарантування і забезпечення кредитів малих підприємств, залучення великих підприємств до поручительства за малі і середні підприємства;

* вдосконалення нормативних вимог банків, направлених на здешевлення банківського бізнесу, що дозволить понизити процентні ставки по кредитах [9;10;11].

Щодо кредитування *корпоративних клієнтів*, то негативним тут є те, що практично не використовуються овердрафтний, факторинговий кредит, операції з врахування векселів тощо.

Овердрафтне кредитування, ми вважаємо, було б особливо зручним для акціонерних підприємств сфери оптової та роздрібної торгівлі, оскільки основною метою такого виду кредиту є поповнення оборотних коштів. Перспективним видом банківського кредитування корпоративного сектору, на мій погляд, факторинг, який поки що використовується недостатньо активно. Користування цим видом кредиту дозволило б вітчизняному корпоративному сектору частково скоротити трансакційні витрати, пов'язані з управлінням дебіторською заборгованістю, та оптимізувати витрати коштів і часу в короткостроковому періоді.

Повноцінному кредитуванню вітчизняного корпоративного сектору перешкоджають загальні проблеми розвитку української банківської системи: низький рівень капіталізації, проблеми ліквідності банків. Розміри капіталу банків не дають змоги обслуговувати великі вітчизняні корпорації.

Для вирішення даних проблем вітчизняні банки повинні збільшувати обсяги власного капіталу для розширення ліміту кредитування на одного контрагента з метою задоволення зростаючих потреб у фінансових ресурсах підприємств корпоративного сектору економіки [12].

Основними пріоритетами розвитку в Україні доступної, зручної, розгалуженої й соціально спрямованої системи кредитування повинні стати такі завдання [4]:

- стимулювання банків до розширення кредитування юридичних осіб і вдосконалення законодавчого забезпечення їх діяльності;
- створення сприятливих умов для суб'єктів підприємництва в отриманні кредитів, у тому числі за рахунок спрощення порядку їх надання, зменшення відсоткових ставок, збільшення строків користування;
- проведення всеукраїнського конкурсу серед банків з відзначенням переможців за досягнення у розвитку системи кредитування юридичних осіб;
- нормативного врегулювання відносин між банківськими фінансовими установами та їх клієнтами;

• удосконалення нормативно-правового регулювання процедур кредитування банківськими фінансовими установами;

• вивчення і запозичення кращого світового досвіду у сфері розвитку кредитування.

IV. Висновки.

Проведений аналіз дає можливість сформулювати пропозиції і дати рекомендації по стабілізації положення справ в кредитній системі України.

На нашу думку, слід звернути найбільшу увагу:

Перш за все на забезпечення банківського кредиту. У практиці банківської системи України розповсюджені такі форми забезпечення кредитних угод: застава майна, гарантія переведення на користь банку вимог і рахунків позичальника третій особі, страхування відповідальності позичальника перед банком за непогашення та ризику неповернення кредиту. Тобто створити дійовий механізм застави майна та її реалізації.

Принциповим питанням удосконалення банківського кредитування підприємництва є створення гнучкої системи гарантій, яка відкрила б можливості кредитування для всіх категорій підприємств.

По-друге, треба розвивати кредитування, яке базується на вексельному обігу (основа комерційного кредиту) та запроваджувати їх найефективніші форми. Прикладом тому є отримання кредитів під заставу виробленої продукції, факторингові операції, форфейтування та фінансовий лізинг. Це б дозволило оперативніше отримувати кредити для фінансування підприємницької діяльності.

По-третє, треба стимулювати довгострокове кредитування господарюючих суб'єктів, бо саме з ним ми маємо проблему. Адже саме довгострокове кредитування є основою здорової ринкової економіки.

По-четверте, треба подолати кризу несплатежів у народному господарстві.

Реалізація запропонованих заходів, на наш погляд, поліпшить ситуацію із кредитним забезпеченням більшості підприємств, що дасть їм змогу активніше виконувати свої основні функції: підтримувати зайнятість значної частини населення і робити внесок у зростання валового внутрішнього продукту.

Також використання запропонованого механізму дозволить забезпечити стабільність банківської системи і, відповідно стабільність економіки України в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алексеєнко М.Д. Капітал банку: питання теорії і практики: Навч. Посібник. – К.: КНЕУ, 2002
2. Бланк І.О. Фінансовий менеджмент: Навч. Посібник. – К.: Ельга, 2004

3. Ковбасюк М.Р. Економічний аналіз діяльності комерційних банків і підприємств / Навч. посібник. – К.: Видавничий дім «Скарби», 2001
4. Лагутин В.Д. Кредитування: теорія і практика: Навч. посіб. – 3-тє вид., перероб. і доп. – К.: Знання, КОО, 2002
5. Банківський менеджмент: Підручник / Кириченко О.А., Міщенко В.І., Щербань В.П., Яценюк А.П., Гіленко І.В.; Під ред. проф. О.А. Кириченка та проф. В.І. Міщенка. – К.: Знання, 2005
6. Банківські операції: Підручник / А.М. Мороз, М.І. Савлук, М.Ф. Пуховкіна, М.Д. Олексієнко, Т.П. Остапшин. – 2-е вид., виправ. та доп. – К.: КНЕУ, 2002
7. Офіційний сайт Національного банку України / www.bank.gov.ua
8. Бондарь К.В. О состоянии и перспективах развития кредитования сельскохозяйственных предприятий в Украине / Бондарь К.В. Збірник наукових праць ЛНАУ. - Луганськ: "Елгон-2". -2003. -№24(36) с. 226 - 231.]
9. Галь В. Розвиток малого та середнього бізнесу в Україні // Вісник НБУ – 2003. – № 1. – С. 14.
10. Малий бізнес та підприємництво в ринкових умовах господарювання: Навч. пос. / За ред. проф. Л.І. Воротиної. – К.: Європейський університет 2008. – 68 с.
11. Стратегія розвитку малих і середніх банків у контексті глобалізаційних та євроінтеграційних процесів // Вісник НБУ. – 2005, № 1. – С. 50-51.
12. Гулик Т. Тенденції розвитку ринку банківських послуг з кредитування корпоративних клієнтів в Україні / Банківська справа. – 2007. - №6
13. Закон України "Про банки і банківську діяльність" // Відомості Верховної Ради України - 1991 - N 25 - стр.281.

Свистун Л.А., Ельвіх Ю.О.

Полтавський національний технічний університет
імені Ю.КондратюкаОРГАНІЗАЦІЙНО-ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ КРЕДИТУВАННЯ
БУДІВНИЦТВА ЖИТЛА ДЛЯ МОЛОДІ

Анотація. Зроблений огляд організаційно фінансових аспектів кредитування будівництва житла для молоді в Україні, розглянуті особливості діючих програм та альтернативні шляхи поліпшення кредитування житла для молоді.

Ключові слова: кредитування будівництва житла для молоді; програма державного кредитування будівництва; компенсація зобов'язань за рахунок бюджетних коштів; Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву.

I. Вступ.

Житло завжди було і лишається одним із найважливіших інструментів на шляху досягнення соціальних цілей у суспільстві. Забезпеченість громадян житлом – показник успішності державної політики, причому навіть більш точний, ніж показник економічного зростання держави. Якщо добробут населення дуже низький, то житлове питання – найбільш важливе серед усіх інших соціальних проблем.

Завдання забезпечення житлом, як і отримання освіти та працевлаштування, вважається одним із першочергових у суспільстві, оскільки відсутність можливості самостійного господарювання призводить до низки негативних наслідків соціально-економічного характеру та є найпершою причиною демографічної кризи. Країна, яка не дбає про умови формування молоді сім'ї, залишає себе без майбутнього, адже, як свідчить статистика, до 80% дітей народжується саме у молодих сім'ях. Відсутність перспектив покращення житлових умов впливає також і на проблему "відпливу умів", коли найобдарованіша молодь виїжджає до країн з високим рівнем життя. Для вирішення цих проблем держава має застосовувати кредитування будівництва і придбання житла за рахунок бюджетних коштів.

II. Постановка задачі.

Проблема державного житлового забезпечення молоді в наукових працях практично не висвітлена. Недостатня розробленість відповідної проблематики у вітчизняній науці, відсутність чіткого механізму її реалізації унеможливають ефективність і прискорення вирішення житлової проблеми як для молоді, так і для всіх громадян. Таким чином, вказана проблема є недостатньо дослідженою. Мета цієї статті - розкрити сутність та перспективи державного житлового забезпечення молоді в Україні.